

OKUL ÖNCESİ ETKİNLİKLERİ

YAVRU KUŞUN DUYGULARI

Gelişim Alanı	Sosyal Duygusal
Yeterlik Alanı	Kişiler Arası Beceriler
Kazanım/Hafta	Duyguların; beden diliyle, davranışlar ve yaşanan olaylarla ilişkisini kurar. / 21. Hafta
Sınıf Düzeyi	Okul Öncesi
Süre	50 dk (Bir Etkinlik Saati)
Araç-Gereçler	1. Çalışma Yaprağı-1 2. Pelerin veya örtü
Uygulayıcı İçin Ön Hazırlık	1. Etkinlik öncesinde pelerin ya da örtü kullanılarak iki tane kanat yapılır. 2. Öğrenci sayısı kadar Çalışma Yaprağı-1 çoğaltılır.
Süreç (Uygulama Basamakları):	<ol style="list-style-type: none"> 1. Öğrencilerin U düzeninde minder veya sandalyelerin üzerine oturmaları sağlanır. 2. Uygulayıcı tarafından önceden hazırlanmış olduğu kanatlar takılarak sınıfa girilir ve "Çocuklar, şimdi size Yavru Kuşun Duyguları hikâyesini anlatacağım..." denilir. 3. Çalışma Yaprağı-1'deki hikâye jest-mimik ve beden dili kullanılarak anlatılır. 4. Hikâyenin bitiminde gönüllü öğrencilerden aşağıdaki soruları yanıtlamaları istenir. 5. Yavru Kuş neden üzülmişti? Üzülünce ne yaptı? Üzüntüsünü nasıl gösterdi? 6. Yavru Kuş neden korkmuştu? Korktuğunda ne yaptı? Korkusunu nasıl gösterdi? 7. Yavru Kuş neden öfkelenmişti? Öfkelenildiğinde ne yaptı ve öfkesini nasıl gösterdi? 8. Yavru Kuş neden mutlu olmuştu? Mutlu olunca ne yaptı? Mutluluğunu nasıl gösterdi? 9. Peki, sizler bu duygulardan hangilerini yakın zamanda yaşadınız? Bu duyguyu hissettiğinizde ne yaptınız ve nasıl gösterdiniz? Örnekler verir misiniz? 10. Aşağıdaki açıklama ile etkinlik sonlandırılır: "Çocuklar hepimiz günlük yaşamımızda birçok duygu yaşıyoruz. Yaşadığımız bu duyguların başımıza gelen olaylarla ilişkisi vardır, yaşadığımız olaylara göre duygularımız da değişir. Duygularımızı davranışlarımızla, beden diliyle yani yüz ifademiz, el-kol hareketlerimiz, duruşumuz ile ifade ederiz."

**Kazanımın
Değerlendirilmesi:**

1. Çocuklara Çalışma Yaprağı-1 dağıtılarak aşağıdaki yönerge verilir:

“Ben yavru kuşun duygularını canlandırmaya çalıştım. Peki... Yavru kuşun yerinde olsaydınız siz ne yapardınız? Şimdi sizlere dağıttığım çalışma yapraklarını eve götürmenizi istiyorum. Evde ailenizden size bu hikâyeyi okumasını isteyin. Aileniz hikâyeyi okurken sizler de benim hikâyeyi okurken yaptığım gibi yavru kuş ne hissettiyse yüz ifadeniz ve hareketlerinizle canlandırın. Anlaştık mı?”

Uygulayıcıya Not:

1. Hikâyeyi okumak yerine anlatmanız öğrencilerin daha çok dikkatini çekecektir. Anlatırken yavru kuşun yaşadığı duyguları canlandırmanız duyguların beden diliyle somutlaştırılması açısından oldukça önemli görülmektedir.
2. Kanat yapma imkânının olmadığı durumlarda uygulayıcı bedenini kullanarak hikâyedeki kuşları canlandırabilir.

Özel gereksinimli öğrenciler için;

1. Yavru kuşun duyguları geri bildirim sunularak canlandırılabilir.
2. Yavru kuşun duygularını canlandırma sırasında müzik eklenerek etkinlik zenginleştirilebilir.

Etkinliği Geliştiren:

Tuğba AYDOĞDU

YAVRU KUŞUN DUYGULARI

Yavru kuş uyandığında yanında annesi yoktu. Hâlbuki en sevdiği şey sabah uyandığında annesinin cıvıltılarını duymak ve ona kocaman sarılmaktı. Üzülmesini hissetti. Kafasını kaldırıp gökyüzüne baktı. Ne zaman üzülse gökyüzüne bakardı. Yavaş yavaş hareket eden bulutlar, gökyüzünde uçuşan kuşlar o kadar mutluluk verirdi ki ona... Hele de uçan kuşlar... “Ben ne zaman uçacağım!” diye sabırsızlandı. “Uçmayı deneyeceğim!” dedi kendi kendine. Kanatlarını açtı tam uçacaktı ki aniden içini korku kapladı ve vazgeçti. Birden annesinin ona söylediği cümleler aklına gelmişti: “Kanatların yavaş yavaş güçleniyor, uçmak için ne kadar çok heyecanlandığını görebiliyorum. İnan bana senin kadarken ben de senin gibi hissediyordum. Uçman için bir hafta daha beklemelisin.” demişti annesi. İçinde duyduğu korku onu aşağı düşmekten korumuştur. Annesinin sesiyle kendine geldi. Annesini görünce o kadar mutlu olmuştu ki bir de gagasındaki o lezzetli yemleri görünce mutluluğu daha da arttı. Yavru kuş tam annesinin getirdiği yemi yiyecekti ki o da ne?! Büyük bir karga gelip o yemi alıverdi. Yavru kuş o kadar öfkelenmişti ki tüm gün bu anı beklemişti. Yavru kuş o öfkeyle kanatlarını çırpıp cıvıltılarının sesi o kadar artmıştı ki kargaya “Yemimi geri veerrrr, o bana ait!!!” diye bağıırıyordu. Karga da yavru kuşa karşılık olarak bir şey söyleyecekti ki gagasını açmasıyla yemi düşürmesi bir oldu. Karganın şaşkınlığı anne kuş ve yavru kuşu dakikalarca güldürdü.